

[Justitsministeren]

til revision i anledning af bl.a. den undvigelse, som fru Agnete Laustsen refererer til, fra Tivoli i sommer. Det har været drøftet nærmere med såvel lederne af de lukkede anstalter som bestyrelsen for politimesterforeningen, om der burde ske en ændring af disse regler, og der har været enighed om på disse møder, at der er behov for på forskellig måde at ændre bestemmelserne. Det gælder såvel med hensyn til de generelle regler for udgangsledsagere som med hensyn til udvælgelsen af og instruksen for den enkelte fængselsfunktionær, der skal virke som ledsager.

Overvejelserne omfatter bl.a. spørgsmålet om, i hvilket omfang der under udgangen kan gives tilladelse til, at den pågældende indfinder sig på steder, hvor ledsageren ikke umiddelbart kan sikre sig den indsattes tilstedeværelse, og hvor der erfaringsmæssigt kan være særlig risiko for undvigelse. Det er en justering, der er tale om, og det er nok nødvendigt, at den bliver gennemført, men selve de grundlæggende regler er der efter min opfattelse ikke anledning til at ændre.

Agnete Laustsen (KF):

Jeg hæftede mig især ved justitsministerens bemærkning om, at det ikke var påfaldende, at man gik på restaurant. Jeg finder det i allerhøjeste grad påfaldende, både at man går på restaurant, og at man går i Tivoli, når man er fange på udgangstilladelse, og jeg mener også, at det er ganske i strid med de retningslinjer, som gælder for indsattes udgang.

Derfor vil jeg gerne endnu en gang have ministeren til at bekræfte, at det er i overensstemmelse med kriminalforsorgens retningslinjer for udgangstilladelse, at man går i Tivoli, at man går på restaurant. Hvis det er tilfældet, kan jeg kun sige, at vi fra konservativ side vil tage anledning til at ændre disse regler.

Justitsministeren (Ole Espersen):

Jeg vil meget gerne gentage over for spørgeren, at reglerne, som jeg lige sagde det, er under justering, netop når det drejer sig om besøg på steder, hvor det kan være svært at overskue, om den pågældende er til stede eller ej.

Så må jeg måske have lov til at sige, at jeg beklager, at hr. Anders Poulsen ikke er til stede, og det gør jeg bl.a., fordi jeg ville have

sagt til ham, at jeg ikke finder det ordvalg, han bruger i sit spørgsmål, rimeligt. Han spørger: »Vil ministeren stoppe kriminalforsorgens pjattede og uansvarlige behandling af farlige volds- og narkoforbrydere?« Det er et spørgsmål, der er leveret ind til folkettinget, og jeg synes ikke, det er en rimelig måde at behandle de pågældende ansvarlige på. Der er, som det fremgår af mine svar, ikke tale om nogen pjattet eller uansvarlig behandling af farlige volds- og narkoforbrydere.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 432

6) Til *justitsministeren* af:

Bjørn Elmquist (V):

»Finder ministeren anledning til at ændre regler og praksis omkring sterilisation, så kvinder, på hvem sterilisationsindgreb mislykkes, f.eks. på grund af usikkerhed om effektiviteten af indgrebsmetoden i tilfælde af senere graviditet ikke underkastes et pres i retning af uønsket abort?«

Skriftlig begrundelse

Ved dom af 29. oktober 1981 afviste højesteret at yde erstatning til en kvinde, som det ikke var lykkedes fødselsanstalten i Århus at sterilisere.

I fødselsanstaltens forsvarers indlæg i vestre landsret hed det: »Uanset om retten måtte finde, at der foreligger ansvarsgrundlag, bør der ikke tilkendes sagsøgeren nogen erstatning, allerede af den grund, at hun på et tidligt tidspunkt af graviditeten blev tilbudt abort«, jfr. Weekendavisen den 12. marts.

Argumentationen blev ikke afvist ved vestre landsrets dom den 18. august 1980, som blev stadfæstet af højesteret den 29. oktober 1981.

Justitsministeren (Ole Espersen):

Det drejer sig om et tilfælde, hvor en sterilisation ikke havde den følge, som den burde have haft, idet kvinden senere blev gravid. Hun fik, har jeg forstået, tilbudt at få abort, men det ønskede hun ikke. Spørgeren spørger så, om der ikke derved har været lagt en